

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

«Ενός λεπτού... αφή»

Δράμα Εποχής

Μαρία Ν Κίτρα

Περίληψη

Σε μίαν αυστηρή, κλειστή και αρκετά απομονωμένη επαρχία, κάπου στο παρελθόν, ζουν σ' ένα πέτρινο διώροφο σπίτι, η **Μάρω** με τις τρεις κόρες της, την **Ελένη**, τη **Μαρίνα** και τη **Ναταλία**, καθώς και με τη μικρότερή της αδερφή, τη **Δήμητρα**.

Ο άντρας της Μάρως και πατέρας των τριών κοριτσιών είναι ετοιμοθάνατος, ο οποίος πρόκειται να αφήσει στη γυναίκα του ως κληρονομιά μια μεγάλη περιουσία, αν τηρηθούν κάποιοι όροι, καθώς κι ένα σεντούκι με χρυσά νομίσματα, το οποίο θα δοθεί σε εκείνη την κόρη που θα παντρευτεί πρώτη. Τη διαθήκη αλλά και όλα τα κληρονομικά, τα αναλαμβάνει ο συμβολαιογράφος της ευρύτερης περιοχής, ο **Αλέξανδρος**.

Η Μάρω είναι μια γυναίκα αυταρχική, σκληρή και δεσποτική ως μητέρα, μιας κι έχει τους λόγους της, τους οποίους, όμως, θα αποκαλύψει αργότερα.

Όταν ο άντρας της πεθαίνει, έρχεται ο συμβολαιογράφος για την ανάγνωση της διαθήκης. Η περιουσία σε ακίνητα και μετρητά είναι αμύθητη, ωστόσο θα πρέπει να τηρηθούν δύο όροι. Ο πρώτος είναι να παραμείνουν όλες για ένα χρόνο, από την ημέρα της

ταφής του, έγκλειστες στο σπίτι ώστε να πενθήσουν τον νεκρό όπως του αξίζει, και ο άλλος, να φιλοξενήσουν στο σπίτι τους για έναν χρόνο, την **Κατερίνα**, την μοναχοκόρη του νεκρού από τον πρώτο του γάμο.

Η αναστάτωση που δημιουργείται μετά την ανάγνωση είναι πολύ μεγάλη και για τους δύο αυτούς όρους, οι οποίοι αν δεν τηρηθούν ακριβώς για έναν ολόκληρο χρόνο, τα λεφτά, τα ακίνητα και το σεντούκι με τις λίρες, θα δοθούν σε ιδρύματα και αγαθοεργίες.

Η **Μάρω**, αν και βράζει από την οργή της για τον άντρα της, ο οποίος την εκδικείται ακόμη και νεκρός, δέχεται τους όρους, μιας και δεν έχουν στον ήλιο μοίρα.

Η **Ελένη**, η μεγαλύτερη από τις τρεις κόρες, μανιώδης και υποχόνδρια με την καθαριότητα και τις δουλειές του σπιτιού, δεν ταραζεται με αυτήν την απόφαση, μιας και όλη η μέχρι τώρα ζωή της ξοδεύεται μέσα στο σπίτι και έξω στον κήπο τους.

Η **Μαρίνα**, όμως, η μεσαία από τις τρεις, που εργάζεται ως δασκάλα στο σχολείο, εκπλήσσεται δυσάρεστα με αυτό το νέο, όχι μόνο γιατί αγαπάει πολύ τη δουλειά και τους μαθητές της, αλλά και για το λόγο

ότι τόσο καιρό μαζεύει κρυφά χρήματα από το μισθό της ώστε να φύγει για πάντα στην πρωτεύουσα. Ωστόσο, δεν τολμάει να φέρει αντίρρηση στην αυστηρή της μητέρα.

Η **Ναταλία**, το στερνοπαίδι, είναι ένα μικροκαμωμένο, πολύ όμορφο κορίτσι, έχοντας, δυστυχώς, μια σπάνια ασθένεια στους πνεύμονές της, όπου χρειάζεται να ανεβαίνει συχνά σε υψόμετρο για το καθαρό οξυγόνο. Το νέο του εγκλεισμού τους για έναν ολόκληρο χρόνο, τη γονατίζει, μα κι εκείνη δεν έχει το θάρρος να φέρει αντίρρηση στη μητέρα της.

Η **Δήμητρα**, η αδερφή της Μάρως, ανύπαντρη και ανέραστη, είναι μια πολύ διακριτική παρουσία μέσα στο σπίτι, όμως είναι γεμάτη καλοσύνη, στοργή και δοτικότητα, και οι τρεις ανιψιές της, στρέφονται πάντα σε εκείνη για βοήθεια και συμβουλές. Ωστόσο, η Δήμητρα έχει ένα κρυφό μυστικό που την πνίγει κάθε μέρα κι από λίγο, κάνουντάς τη να μαραζώνει...

Οι πρώτες μέρες εγκλεισμού κυλούν με εντάσεις, σιωπές, λογομαχίες και θυμό, μιας και βρίσκονται όλες στον ίδιο χώρο για πρώτη φορά όλη την ημέρα.

Μετά από λίγες μέρες, φτάνει και η **Κατερίνα**, μια γυναίκα 35 ετών, ανύπαντρη, που όμως έχει μαζί της κι ένα ... μωρό. Η Κατερίνα, για να προστατέψει το

παιδί της και την ίδια, υιοθετεί έναν αλαζονικό και υπεροπτικό τρόπο. Αυτό, βέβαια, μπορεί από τη μία να φέρει συγκρούσεις ανάμεσα στην ίδια και στη δεσποτική Μάρω, από την άλλη, όμως, η Δήμητρα... την ερωτεύεται και υποφέρει σιωπηλά, γράφοντας ποιήματα για εκείνη.

Κι ενώ οι μέρες κυλούν με νέα δεδομένα, κάνει την εμφάνισή του ο **Πέτρος**, ο δίδυμος αδερφός του **Παύλου**, του γιατρού της Ναταλίας. Τα δυο αδέρφια μοιάζουν εξωτερικά σαν δυο σταγόνες νερό, μόνο που είναι εντελώς αντίθετοι σαν χαρακτήρες μεταξύ τους.

Ο **Παύλος**, ο γιατρός της Ναταλίας, είναι μορφωμένος, σοβαρός, ευγενικός και διακριτικός, ενώ ο **Πέτρος** τυχодиώκτης, φτωχός, φιλοκρήματος, τζογαδόρος και κυρίως προικοθήρας. Ο Πέτρος έχει έρθει για να αναπληρώσει ως δάσκαλος τη θέση της Μαρίας που παραιτήθηκε αναγκαστικά, κι από εκείνη μαθαίνει τα πάντα για την κατάσταση στο σπίτι της, αλλά και για τη μεγάλη τους περιουσία.

Έτσι, ο Πέτρος θα μπει με κάποιο τρόπο στο σπίτι της Μάρως και θα τους αναστατώσει όλους, φέρνοντας και σε δύσκολη θέση τον αδερφό του, που γνωρίζει το ποιόν του.

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Κι όσο η Μάρω δε θέλει κανένα αντρικό στοιχείο στα πόδια τους, τόσο οι τρεις αυτοί άντρες βρίσκονται μέσα σε αυτό με κάποια αφορμή.

Τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο τραγικά, όταν η Δήμητρα αποφασίζει να βάλει τέλος στη ζωή της, λιώνοντας από τον έρωτά της για την Κατερίνα, αλλά και από την ντροπή της.

Και καθώς όλοι λαχταρούν για ενός λεπτού αφή, ένας θάνατος... μπορεί και παραπάνω θα τα ανατρέψει όλα για ακόμη μία φορά...

Ρόλοι

- Μάρω   Μητέρα
- Δήμητρα   Αδερφή της Μάρως
- Ελένη   Μεγάλη κόρη Μάρως
- Μαρίνα   Μεσαία κόρη Μάρως
- Ναταλία   Μικρή κόρη Μάρως
- Αλέξανδρος   Συμβολαιογράφος
- Κατερίνα   Μοναχοκόρη του νεκρού πατέρα
- Παύλος   Γιατρός της Ναταλίας
- Πέτρος   Δίδυμος αδερφός Παύλου

Σκηνή Πρώτη

Στην τραπεζαρία. Η Μάρω καθισμένη στην καρέκλα της, σημειώνει στο τετράδιο της τα έξοδα, τα χρέη και τα ψώνια που χρειάζονται. Σε μιαν άλλη καρέκλα, κάθεται η Ναταλία. Είναι σκυμμένη πάνω από τη σούπα της, προσπαθώντας να φάει με το ζόρι, καθώς κλαίει και ρουφάει τη μύτη της. Στην άκρη του δωματίου είναι καθισμένη διακριτικά η Δήμητρα, η αδερφή της Μάρως, κεντώντας. Η Μάρω αγριοκοιτάζει νευριασμένα τη μικρή της κόρη δυο-τρεις φορές. Έπειτα από λίγο, βαράει με δύναμη το χέρι της πάνω στο τραπέζι

Μάρω

Πάψε πια να κλαις και τελείωνε το φαγητό σου.
Προσπαθώ να συγκεντρωθώ και δεν με αφήνεις!

Ναταλία

Συγγνώμη, μητέρα, αλλά...

Μάρω

Μη μιλάς. Απλά βούλωσέ το!

Η Δήμητρα σηκώνεται γοργά και δίνει στην ανιψιά της ένα λευκό μαντιλάκι. Εκείνη το παίρνει, σκουπίζει τα μάτια της κι έπειτα τη μύτη της. Η Μάρω συνεχίζει τις πράξεις της

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Δήμητρα

Θέλεις να σου βάλω λίγη σούπα ακόμη, Ναταλία μου;

Ναταλία

Όχι, θεία, σ' ευχαριστώ. Δεν πεινάω. Απλά...

Και ξεσπάει σε κλάματα

Ναταλία

Δε θέλω να πεθάνει ο πατέρας. Τον αγαπώ τόσο πολύ. Πώς θα ζήσω χωρίς εκείνον;

Μάρω

Όπως όλες μας. Με ψηλά το κεφάλι και ανεξάρτητες από κάθε φαλλοκρατικό ζώο.

Δήμητρα

Μάρω, σε παρακαλώ. Μη μιλάς έτσι. Ο δόλιος ο άντρας σου ψυχορραγεί στο κρεβάτι σας και...

Μάρω *[τη διακόπτει]*

Δήμητρα, μην εμπλέκεσαι. Έχε υπόψη σου, ότι μετά το θάνατο του άντρα μου, ό,τι θα λέω θα είναι νόμος και θα τηρείται κατά γράμμα. Έγινα κατανοητή;

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Δήμητρα *[μαζεύεται]*

Ναι, Μάρω μου, απόλυτα.

Μάρω

Ωραία. Κάνε μου τη χάρη τώρα και πήγαινε να δεις πώς είναι ο άντρας μου κι αν χρειάζεται κάτι, κι έλα να μου το πεις.

Δήμητρα

Ναι, ναι, αμέσως. Πάω.

Η Δήμητρα φεύγει. Η Ναταλία προσπαθεί να φάει αλλά δεν μπορεί, καθώς πνίγεται στα δάκρυά της. Η Μάρω την κοιτάζει έντονα

Μάρω

Είσαι αξιολύπητη, το ξέρεις; Κάθεσαι και κλαις για έναν πατέρα που σας έχει κάνει τη ζωή μαύρη όλα αυτά τα χρόνια. Ο Θεός βλέπει, γι' αυτό και τον τιμωρεί με την αρρώστια του. Κοίτα να αποδεχτείς την απώλειά του, γιατί δεν θα τα πάμε καλά.

Η Ναταλία κάνει καταφατικό νεύμα με το κεφάλι της κι ανακατεύει τη σούπα της με χέρια τρεμάμενα. Μπαίνει η μεγάλη της αδερφή, η Ελένη. Φοράει ποδιά, κι έχει μια μικρή πετσέτα κρεμασμένη στον ώμο της. Είναι φουριόζα και βιαστική

Ελένη

Ακόμη να φας τη σούπα σου εσύ; Τελειώνει. Πρέπει να καθαρίσω την κουζίνα.

Ναταλία

Δε θέλω άλλο, Ελένη. Μπορείς να πάρεις το πιάτο μου. Σ' ευχαριστώ.

Ελένη

Τίποτα δεν έφαγες πάλι. Έχεις μείνει η μισή. Η υγεία σου χειροτερεύει. Αν δεν τρως το φαγητό σου, θα μας βρει κι άλλο κακό. Αυτό δεν το σκέφτεσαι;

Ναταλία

Έχεις δίκιο. Προσπαθώ, μα δεν μπορώ. Δεν κατεβαίνει μπουκιά.

Μάρω *[εκνευρισμένη]*

Εμένα η μάνα μου, όταν δεν τρώγαμε το φαΐ μας, μας χτυπούσε με τη λωρίδα μέχρι να αδειάσουμε το πιάτο μας, κατάλαβες; Κι εσείς τα έχετε όλα μπροστά στα πόδια σας και απαξιείτε. Πάρε το πιάτο της, Ελένη. Το βράδυ, όταν πεινάσει, τούτο θα φάει πάλι.

Ελένη

Ναι, μητέρα, έχεις δίκιο. Θα κατέβω σε λίγο στο κελάρι να τακτοποιήσω τα τρόφιμα και το κρασί. Θέλω

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

να βάλω μια τάξη εκεί μέσα. Με χρειάζεσαι κάτι άλλο;

Μάρω

Όχι, κόρη μου. Κάνε τη δουλειά σου. Θα περιμένω τη Μαρίνα να έρθει από το σχολείο, κι ύστερα θα πάω να πλαγιάσω μια στάλα. Όλο μου το σώμα με πονάει πάλι.

Ελένη

Εντάξει, μητέρα. Θα σου φτιάξω τις κομπρέσες πιο ύστερα, να σε ανακουφίσουν λίγο στους πόνους. Και θα σου βράσω και το τσάι με τα βότανα για να χαλαρώσεις. Ναταλία, έλα να σε πάω στο δωμάτιό σου να ξαπλώσεις.

Ναταλία

Όχι, δε θέλω να ξαπλώσω. Θα πάω να καθίσω με τον πατέρα, να του κάνω λίγη παρέα.

Η Ναταλία σηκώνεται κάπως άτσαλα και γρήγορα και χύνει λίγη από τη σούπα στο τραπέζι. Η Ελένη εκνευρίζεται και τη μαλώνει

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Ελένη

Πρόσεχε, βρε παιδάκι μου, λίγο. Τα χαράματα μούλιαζα το τραπεζομάντηλο με αλισίβα. Αμάν πια με την απροσεξία σου!

Η Ναταλία ζητάει συγγνώμη βιαστικά και φεύγει όπως – όπως από το χώρο. Η Ελένη μαζεύει το πιάτο και βγάζει το τραπεζομάντηλο από το τραπέζι

Ελένη

Αυτό το κορίτσι δεν προσέχει καθόλου, μάνα. Όλο προβλήματα μας δημιουργεί. Μια με την υγεία της, μια με την ατσαλιά της, μια με τα συνεχόμενα κλάματα της.

Μάρω

Δεν ξέρω γιατί βγήκε έτσι τούτο το στερνοπούλι. Ίσως γιατί δεν το 'θελα... Μετανιώνω που δεν το 'ριξα... Παραλίγο να πεθάνω πάνω στη γέννα.

Ελένη

Σε νιώθω, μητέρα. Είναι μπελάς το μικρό. Μα τι να κάνεις; Αίμα μας είναι. Τέλος πάντων. Πάω στο κελάρι. Ο,τι θες, με φωνάζεις, ναι;

Μάρω

Πήγαινε, Ελένη. Θα είμαι εντάξει.

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

*Και καθώς πάει να φύγει η Ελένη, μπαίνει η Μαρίνα
χαρούμενη και σβέλτη, κρατώντας σχολικά βιβλία στα
χέρια της. Σκοντάφτει η μία πάνω στην άλλη*

Ελένη

Σιγά, βρε Μαρίνα. Θα μας σκοτώσεις καμιά ώρα, έ-
τσι που μπαίνεις σαν τον σίφουνα κάθε φορά.

*Η Μαρίνα, χαμογελαστή, της δίνει ένα φιλί στο μά-
γουλο*

Μαρίνα

Δεν παθαίνεις τίποτα εσύ. Είσαι σκληρό καρύδι!

Ελένη

Δεν υπάρχουν μαλακά καρύδια, χαζοπούλι. Μου το
παιζεις και μορφωμένη δασκάλα.

*Γελάνε και οι δύο, ενώ η Μάρω είναι σκυμμένη πάλι
στα γραπτά της*

Μαρίνα

Γεια σου, μητέρα. Πώς είναι ο μπαμπάς;

Μάρω [*χωρίς να σηκώσει το κεφάλι της*]

Τα ίδια. Μας βγάζει την ψυχή μέχρι να βγει η δική
του.

Τα κορίτσια κοιτάζονται μεταξύ τους αμήχανα

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Ελένη

Να σου βάλω να φας προτού κατέβω στο κελάρι;

Μαρίνα

Όχι, όχι, δεν πεινάω. Τιμπήσαμε κάτι στο σχολείο!
Αχ, έχω να σας πω νέα! Καλά νέα.

Μάρω *[σηκώνει το κεφάλι της]*

Υπάρχουν ακόμη καλά νέα;

Μαρίνα

Πάντα υπάρχουν. Αρκεί να θες να τα δεις. Ο κύριος Σπύρος, ο διευθυντής, μου είπε σήμερα ότι είμαι η καλύτερη δασκάλα που είχε ποτέ και πως θα ήθελε...

Μάρω *[τη διακόπτει]*

Να σε πηδήξει!

Μαρίνα

Μητέρα, τι λες; Ο κύριος Σπύρος είναι σοβαρός και μεγάλος άνθρωπος, που θέλει ...

Μάρω

Να σε πηδήξει! Όπως όλοι οι άντρες. Μόνο αυτό έχουν στο μυαλό τους, κουτορνίθι. Πότε θα το πάρεις χαμπάρι;

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Η Ελένη γελάει διακριτικά, βάζοντας το χέρι στο στόμα

Μαρίνα *[στεναχωρημένη]*

Θέλει να αναλάβω εγώ τη σχολική γιορτή για το τέλος της χρονιάς...

Μάρω

Ε, βέβαια. Θέλει να σε έχει μέσα στα πόδια του συνέχεια, μέχρι να ανοίξεις εσύ τα δικά σου!

Μαρίνα

Μητέρα, σε παρακαλώ. Μη μιλάς έτσι...

Ελένη

Έλα, μη την συνερίζεσαι... Είναι πολύ κουρασμένη. Θεσ λίγο κασέρι με ψωμί να σου βάλω;

Μαρίνα

Μπα, δε θέλω τίποτα... Θα πάω να διαβάσω...

Κάνει να φύγει απογοητευμένη. Μπαίνει γρήγορα μέσα η Δήμητρα. Είναι κλωμή και λαχανιασμένη

Δήμητρα

Μάρω;!

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Η Μάρω κλείνει αργά το τετράδιό της και σηκώνει το βλέμμα της προς την αδερφή της

Μάρω *[με απόλυτη ψυχραιμία]*

Πέθανε;

Δήμητρα *[με σκυμμένο κεφάλι σκουπίζοντας τα δάκρυά της]*

Ναι... μόλις...

Μάρω *[στρέφεται ανέκφραστα στην Ελένη]*

Ελένη, πάρε τη Ναταλία, σε παρακαλώ, και πήγαινε τη λίγο στο βουνό να πάρει οξυγόνο.

Ελένη

Ναι, μητέρα.

Η Μάρω σηκώνεται όρθια

Μάρω

Επιτέλους. Ελευθερη.

Κλείνουν φώτα. Ακούγονται καμπάνες...

Σκηνή Δεύτερη

Με τα φώτα κλειστά μπαίνουν στη σκηνή οι κόρες, η μητέρα τους και η Δήμητρα, φορώντας όλες μαύρα ρούχα, και ο συμβολαιογράφος, ο οποίος είναι καθισμένος ήδη στο τραπέζι, έχοντας την τσάντα του, το φάκελο της διαθήκης και κάποια άλλα έγγραφα.

Ανάβουν φώτα. Ο καθένας βρίσκεται στη θέση του, με απόλυτη ησυχία. Η Δήμητρα φέρνει νερό στον Αλέξανδρο και μετά πάει δίπλα στη Ναταλία, την οποία κρατάει από τους ώμους

Αλέξανδρος *[παίρνει τα νερό]*

Ευχαριστώ πολύ. Στην υγείά σας. Να είστε καλά να τον θυμόσαστε. Ο κύριος Γκέβρος ήταν ένας εξαιρετικός άνθρωπος του τόπου μας, όπου ...

Μάρω *[τον διακόπτει]*

Όπου έχει πεθάνει πλέον και δεν μας ενδιαφέρει. Μπορούμε να περάσουμε στα πρακτικά, Αλέξανδρε, σε παρακαλώ;

Αλέξανδρος *[ανοίγοντας τους φακέλους του]*

Μα ναι, φυσικά. Να ξεκινήσουμε, αρχικά, από την ακίνητη περιουσία, η οποία είναι αρκετά μεγάλη, οφείλω να ομολογήσω, και θα σας την αναφέρω περιληπτικά για να μη σας κουράζω. Έχουμε, λοιπόν,

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

όλα εκείνα τα στρέμματα μπροστά στη θάλασσα, που καταλαμβάνουν μεγάλη έκταση γης, το διώροφο πέτρινο σπίτι στο οποίο μένετε, τρεις δασικές εκτάσεις πάνω στο βουνό, και τα δύο εξοχικά σπίτια στον κάμφο. Τα χρήματα του εκλιπόντος είναι επίσης αρκετά, καθώς και κάποιες μετοχές που είχε αγοράσει, οι οποίες πάνε πολύ καλά. Όλα αυτά, σύμφωνα με τον νόμο, θα περάσουν σε εσάς, κυρία Γκέβρου, ωστόσο, υπάρχει και η διαθήκη, την οποία θα σας διαβάσω. Η αλήθεια είναι...

Κομπιάζει λίγο, πίνει νερό, σκουπίζεται με το μαντίλι του

Μάρω

Τι; Ποια είναι η αλήθεια;

Αλέξανδρος

Ό,τι ο κύριος Γκέβρος, όταν με είχε επισκεφτεί στο γραφείο μου για να μου καταθέσει τη διαθήκη του, μου είχε πει κάποια πράγματα, τα οποία...

Σταματάει πάλι... πίνει πάλι νερό

Μάρω

Αλέξανδρε, άκουσέ με. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, κι εγώ είμαι πλούσια, απ' ό,τι φαίνεται. Μη μας τρως άλλο το χρόνο, σε παρακαλώ. Οι κόρες μου είναι ε-

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

ξανθλημένες και πρέπει να πλαγιάσουν λίγο. Είναι τρεις μέρες άυπνες.

Αλέξανδρος

Εχετε απόλυτο δίκιο. Ζητώ συγνώμη για τη φλυαρία μου. Περνάω αμέσως στην ανάγνωση.

Μουσική. Ο Αλέξανδρος σπάει τη σφραγίδα του φακέλου, του ανοίγει, κοιτάζει όλες τις γυναίκες μία-μία, και ξεκινάει. Ακούγεται η φωνή του πατέρα. Τα φώτα χαμηλώνουν. Φωτίζεται μονάχα ο φάκελος και τα χέρια του Αλέξανδρου

Πατέρας

Αγαπητές μου κόρες και Μάρω. Για να διαβάσετε τούτο δω το γράμμα, σημαίνει πως εγώ δεν βρίσκομαι πια μαζί σας. Δυστυχώς, όσο και να πάλεψα, δεν κατάφερα να μείνω λίγο παραπάνω στη γη. Φευγόντας όμως από δω, θέλω να σας αποκαταστήσω, ώστε να ζήσετε μια ζωή μέσα στα πλούτη, δίχως το φόβο της φτώχειας. Ωστόσο, για να γίνει αυτό, έχω βάλει δυο όρους, οι οποίοι θα πρέπει να τηρηθούν κατά γράμμα, ειδικά, τίποτα από την κινητή και ακίνητη περιουσία μου δεν θα βρεθεί στα χέρια σας.

Φώτα δυναμώνουν. Δημιουργείται αναστάτωση σε όλες τις γυναίκες στο χώρο, που απορούν και αναρω-

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

πιούνται χαμηλόφωνα μεταξύ τους τι συμβαίνει. Η Μάρω είναι ψυχραιμη

Μάρω

Πάπτε όλες σας. Συνέχισε, Αλέξανδρε...

Τα φώτα χαμηλώνουν. Η φωνή συνεχίζει

Πατέρας

Ο πρώτος όρος αφορά τον απόλυτο εγκλεισμό σας στο σπίτι μας, ώστε να με πενήσετε όπως μου αρμόζει. Το διάστημα που θα πρέπει να παραμείνετε κλεισμένες μέσα, είναι ακριβώς ένα έτος, αρχής γενομένης από την ημέρα της ταφής μου. Δεν επιτρέπεται σε καμία από τις κόρες μου, αλλά ούτε και στη γυναίκα μου, να βγουν έξω από το σπίτι, και πέραν του κήπου μας.

Νέα αναστάτωση δημιουργείται, κυρίως από τη Μαρίνα, αλλά και τη Ναταλία. Η Ελένη δεν ταραίζεται, ενώ η Μάρω δείχνει εξαγριωμένη

Δήμητρα

Δεν είναι δυνατόν! Δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο... Είναι αδιανόητο!

Μαρίνα

Μάνα, τι λέει; Πες μου ότι πρόκειται για αστείο! Για κάποια φάρσα! Δε γίνεται να μείνουμε κλεισμένες για ένα χρόνο εδώ μέσα!

Ναταλία

Για ποιο λόγο να το κάνει αυτό; Ο πατέρας μάς αγαπούσε! Ήθελε πάντα το καλό μας...

Ελένη

Ο πατέρας αγαπούσε μόνο τον εαυτό του και κανέναν άλλον. Μη γελιέσαι, μικρή.

Μάρω *[ανέκφραστη]*

Συνέχισε, Αλέξανδρε, να δούμε μέχρι πού θα φτάσει το κάθαρμα.

Αλέξανδρος

Μάλιστα...

Η φωνή συνεχίζει

Πατέρας

Ο δεύτερος όρος αφορά την μοναχοκόρη μου, από τον πρώτο μου γάμο, την Κατερίνα. Θα πρέπει να μείνει μαζί σας για το ίδιο χρονικό διάστημα της παραμονής σας στο σπίτι. Ούτε μια μέρα λιγότερο. Θα

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

την φροντίσετε με όλη σας την αγάπη, ώστε να μην της λείψει τίποτα. Ο συμβολαιογράφος θα περνάει κατά τακτά χρονικά διαστήματα, ώστε να επιβλέπει και να ενημερώνεται εάν όλα γίνονται όπως τα έχω ορίσει.

Μάρω *[έξαλλη πλέον]*

Που να σε πάρει ο διάολος και να καείς στην κόλαση, σίχαμα!

Ελένη

Δεν είναι δυνατόν να συμβαίνουν όλα αυτά.

Ναταλία *[σοκαρισμένη]*

Είχε παντρευτεί κι άλλη φορά ο πατέρας; Κι εμείς δεν το ξέραμε;

Μαρίνα

Τι εφιάλτης είναι αυτός που μας ξημέρωσε, Θεέ μου.

Μάρω

Έχει κάτι άλλο να μας πεις;

Αλέξανδρος

Πέραν από αυτούς τους δύο όρους, το μόνο που απομένει είναι να σας ενημερώσω ότι στη θυρίδα του γραφείου μου, υπάρχει ένα σεντούκι γεμάτο χρυσές

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

λίρες του εκλιπόντος, το οποίο θα δοθεί ως γαμήλιο δώρο σε εκείνη που θα παντρευτεί πρώτη...

Μάρω *[απευθυνόμενη στην Δήμητρα]*

Δήμητρα, συνόδευσέ, σε παρακαλώ, τον κύριο συμβολαιογράφο προς την έξοδο. Θέλω να μείνω μόνη μου. Κι εσείς *[απευθύνεται στις κόρες της]* πάτε στα δωμάτιά σας!

Ο Αλέξανδρος σηκώνεται αμήχανα από την καρέκλα, μαζεύοντας τα έγγραφά του ενώ προσπαθεί να πει κάτι αλλά διστάζει κάπως

Αλέξανδρος

Πριν φύγω, κυρία Γκέβρου, πρέπει να σας ενημερώσω, ότι η δεσποινίς Κατερίνα είναι ήδη έξω στην άμαξά της και περιμένει να τη φωνάξω για να έρθει στο σπίτι σας.

Μάρω

Τι; Είναι όλα κανονισμένα από πριν, λοιπόν...

Δήμητρα

Να πάω μαζί του, Μάρω μου, να βοηθήσω το κορίτσι με τα πράγματά του;

Μάρω

Κάνε ό,τι θες. Αφήστε με ήσυχη, μονάχα, για λίγο. Πρέπει να σκεφτώ. Φύγετε όλοι σας από μπροστά μου.

Ο συμβολαιογράφος χαιρετάει διακριτικά τη Μάρω, χωρίς εκείνη να του δίνει σημασία και φεύγει μαζί με την Δήμητρα. Η Ελένη παίρνει από τους ώμους τη Ναταλία και καθώς φεύγουν, η Ναταλία κοντοσιτέκεται και γυρίζει το κεφάλι της προς τη Μάρω

Ναταλία

Μητέρα;

Ελένη *[σπρώχνοντάς τη απαλά]*

Όχι τώρα, Ναταλία. Άφησέ τη. Δεν είναι η ώρα...

Και φεύγουν. Έχει μείνει η Μαρίνα, που πάει γοργά κοντά στη Μάρω και πέφτει στα πόδια της, πιάνοντάς της τη φούστα και παρακαλώντας τη

Μαρίνα

Μάνα, κάνε κάτι, σε ικετεύω. Κάνε κάτι να αλλάξεις αυτήν την τρέλα. Δεν γίνεται να μείνουμε κλεισμένες ένα χρόνο εδώ μέσα. Θα πεθάνουμε όλες. Είμαι δασκάλα. Πρέπει να πάω στο σχολείο μου!

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Μάρω

Σήκω πάνω, Μαρίνα, και να μην πέφτεις ποτέ στα πόδια κανενός, για παρακάλια, τ' άκουσες; Θα κά-
νουμε αυτά που όρισε ο πατέρας σου. Δε γίνεται αλ-
λιώς. Πήγαινε μέσα.

Μαρίνα

Μα, μητέρα...

Μάρω

Κάνε αυτό που σου είπα!

Η Μαρίνα σηκώνεται διαλυμένη και φεύγει από τη σκηνή κλαίγοντας. Η Μάρω μένει μόνη της. Πάει σ' ένα συρτάρι και βγάζει ένα φλασκί με ποτό. Το ανοίγει και πίνει. Ύστερα, βγάζει τα τσιγάρα της και τα σπίρια και ανάβει ένα. Μετά από λίγο μπαίνει η Κατερίνα, κρατώντας ένα ... μωρό στην αγκαλιά της, κι από πίσω η Δήμητρα με μια μεγάλη βαλίτσα. Η Κατερίνα έχει ύφος αλαζονικό και υπεροπτικό.

Κατερίνα

Υποθέτω ότι εσύ είσαι η αφέντρα του σπιτιού;

Η Μάρω γυρίζει ξαφνιασμένη

«Ενός λεπτού... αφή» – Μαρία Ν Κίτρα

Κατερίνα

Μου είχε πει ο πατέρας ότι είσαι όμορφη γυναίκα, αλλά απ' ό,τι διαπιστώνω, όχι τόσο όμορφη όσο η δική μου μητέρα... Απορώ τι σου βρήκε...

Μάρω [*βλέποντας το μωρό στην αγκαλιά της*]

Τι είναι αυτό που κρατάς στην αγκαλιά σου;

Κατερίνα

Ο γιος μου. Μαζί θα μείνουμε εδώ. Και είναι η ώρα του να φάει. Λοιπόν; Πού είναι το δωμάτιό μου;

Μάρω [*σοκαρισμένη*]

Τι;

Κατερίνα

Αυτό που άκουσες. Και σβήσε το τσιγάρο, σε παρακαλώ. Κάνει κακό στο παιδί μου!

Κλείνουν φώτα...

Συνεχίζεται...

Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση. Επικοινωνήστε στο email:

kivotostistexnis@gmail.com